

Sociologie Românească

ISSN: 2668-1455 (print), ISSN: 1220-5389 (electronic)

JILAVA: O RADIOGRAFIE SOCIALĂ A UNUI PENITENCIAR,
EDITURA ARS DOCENDI, BUCUREȘTI, LUCIAN ROTARIU

Mihai MILCA

Sociologie Românească, 2020, vol. 18, Issue 1, pp. 187-188

<https://doi.org/10.33788/sr.18.1.13>

Published by:
Expert Projects Publishing House

On behalf of:
Asociația Română de Sociologie

JILAVA: O RADIOGRAFIE SOCIALĂ A UNUI PENITENCIAR, EDITURA ARS DOCENDI, BUCUREȘTI, LUCIAN ROTARIU

Mihai MILCA¹

Abstract

This paper is a review of *Jilava: O radiografie socială a unui penitenciar* (en. *Jilava: a penitentiary's social radiography*) written by the sociologist PhD Lucian Rotariu. *Doing time* is a topical subject in the studies conducted by scholars from social disciplines. In his book the roles, norms, social relations and conditions observed in a Romanian prison are analyzed from a sociological perspective. Using a qualitative approach, the author interviewed 38 inmates from Bucharest-Jilava Prison. Following a *pointillist* perspective, where each social sequence has a place and time in the *inside* world, the author managed to offer an honest, equidistant and professional study for all the social actors (researchers, practitioners) interested in the prison subject.

Keywords: Penitentiary, Doing time, Social radiography, Prison studies, Jilava Prison.

Abordând o problematică de o permanentă actualitate, ale cărei coordonate teoretico-metodologice se păstrează în atenția specialiștilor din diverse domenii de activitate, oferind trenduri, modificări și mutații, cu multiple implicații juridice, instituționale, socio-culturale, psiho-sociale, economice, autorul lucrării a dovedit din start nu doar apetență intelectuală, nu doar *imaginație sociologică*, ci și o temerară, dezinhibată asumare a unei misiuni de cercetare deloc ușoare.

Este demn de apreciat efortul autorului de a întreprinde un demers analitic autonom, de a regândi teorii și paradigme explicative ale fenomenelor și proceselor conexe vieții carcerale, de a problematiza, în lumina provocărilor modernității, din perspectivă sociologică și antropologică, ceea ce mulți dintre specialiști fie încrîpțesc, conferind penitenciarului, acestei instituții închise, statutul de *cutie neagră*, fie relativizează sau *denaturează* esența experienței închisorii, făcând din aceasta o paranteză existențială.

¹ Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București, România.

Structura volumului *Jilava* acoperă necesitățile de ordin metodologic ale cercetării proprii privitoare la lumea penitenciară. Obiectivele fixate și ipotezele generale și de lucru avansate sunt ambițioase, dar judicios elaborate. Ele se circumscriu câmpului relațional carceral, relațiilor cu gardienii și supraveghetorii fără a rămâne însă la stadiul primar al unei realități hipostaziate. Pentru autor antecedentele precarcerale ale deținuților, condiționările și motivațiile delictelor făptuite, *backgroundul* lor familial, social, reflexele comportamentelor, valorizările cosecincțelor ce decurg din situația subiecților, proiecțiile și așteptările vizând etapa post-carcerală sunt de fapt punctele de sprijin ale investigației sale care apelează la tehnici calitative de analiză.

Lucian Rotariu a avut ca obiect de interes o populație formată din persoane aflate în detenție la Penitenciarul București-Jilava. Lotul utilizat: 38 de subiecți, selectați potrivit unor criterii intersectate. Cu aceștia a efectuat interviuri extinse în vara anului 2014. Variabilele avute în vedere au fost atent și corect operaționalizate, iar instrumentul la care a recurs a fost un ghid de interviu structurat. Conștient de virtuțile, dar și de limitele demersului, autorul și-a luat cuvenitele precauții, evitând extrapolările și generalizările pripite.

Volumul face dovada unei bune pregătiri teoretico-metodologice, valorificând totodată un consistent material empiric. În culegerea, analiza și interpretarea răspunsurilor obținute, autorul nu face niciun rabat de la standardele cerute de o astfel de cercetare și exigențele deontologice tutelare în sociologie și criminologie, acestea sunt respectate cu acribie. Cercetarea este sintetică, bine articulată, edificatoare, cu considerații pertinente, susținute de exemple și extrase din dialogul purtat cu persoanele private de libertate.

Interesantă mi se pare și modalitatea de discurs la care autorul recurge, de tip secvențial, *pointilist*, care evidențiază forțele sugestive pentru a compune imaginea întregului. În finalul lucrării, Lucian Rotariu formulează o serie de constatări și recomandări ce se pot dovedi demne de luat în considerare în organizarea și perfecționarea activității instituției penitenciare, în plan legislativ, precum și de reinsertie a foștilor deținuți în societate. Lucrarea *Jilava: O radiografie socială a unui penitenciar* probează un remarcabil grad de maturitate intelectuală, care vine să se adauge literaturii de specialitate din comunitatea sociologică și juridică românească.